

Wierde & Dijk

DE VERENIGING VOOR AGRARISCH NATUUR- EN LANDSCHAPSBEHEER NOORD-GRONINGEN

Pestvogel

Wat leeft er op het boerenerf?

Boerenerven vormen groene ‘oasen’ op het platteland. Kerkuilen, boerenzwaluwen, steenmarters, stinsenplanten: daarvan is bekend dat ze er leven. Maar hoe zit het met de nachtvlinders, wilde bijen, slakken en vleermuizen? Wierde & Dijk brengt het totale natuurplaatje van boerenerven in kaart. Dit jaar draaien Albert-Erik de Winter en Leo Stockmann warm op een achttal erven. Ze vragen lezers om hulp. “Help mee met inventariseren. Een beetje interesse en soortenkennis is al voldoende om bij te dragen.”

Sperwer, roodborsttapuit, groene specht: De Winter ziet ze uit zijn raam op een boerenerf. Hij woont op een boerderij, omringd door weids akkerland met de zeedijk als horizon. De Winter kent zijn soorten en weet ze te vinden. “Regelmatig zie ik ijsvogels bij de gracht”, vertelt hij. Met een nachtval lokt hij nachtvlinders, met mistnetten ringt hij vogels en met een speciale app en een apparaat aan zijn mobiel ‘hoort’ hij vleermuizen. De app vertelt welke soort het is. “Hier zitten vooral dwergvleermuizen”, zegt hij scrollend door zijn fotomap. Prachtige natuurfoto’s van ijsvogels, ransuilen, vleermuizen en blauwborsten, allen genomen op boerenerven, schuiven voorbij.

ACHT BOERENERVEN

Erven en tuinen vormen groene eilanden in het agrarisch landschap. Vaak met oude bomen, struiken, bloeiende planten en veel water in grachten en poelen. Dankzij de verscheidenheid barsten de erven van het leven. Wat er exact voorkomt, is volgens De Winter niet eerder onderzocht. “Daar gaan wij als Wierde & Dijk voor zorgen. Dit voorjaar voeren we een natuurinventarisatie uit op een achttal erven, zowel van burgers als van boerenleden. De eigenaren zijn enthousiast. Ze zijn benieuwd naar onze waarnemingen. Dit jaar draaien we nog proef, mede omdat contact en overleg vanwege corona lastiger verloopt.”

Haas

lees verder op de volgende pagina ►

▼ [vervolg van de vorige pagina](#)

De eerste tellingen zijn achter de rug. In maart noteerde De Winter op meerdere erven de broedvogels. Zes keer - tussen half maart en half juni - gaat hij 's ochtends op stap, zoals de officiële broedvogelmonitoring voorschrijft. "We sluiten zoveel mogelijk aan bij gestandaardiseerde methoden om planten en dieren te inventariseren."

Leo Stockmann:

'Hopelijk worden erfeigenaren dermate enthousiast, dat ze hun erf nog natuurlijker willen inrichten'

PLANTENGROEI

Leo Stockmann brengt op verzoek van De Winter de planten in kaart. Daarvoor bezoekt hij de erven vanaf april drie tot vier keer. "Ik inventariseer niet de cultuurtuin, maar de wilde planten die er van nature voorkomen. Denk aan speenkruid, waterranonkel, groot streepzaad en fluitenkruid. Misschien vind ik ook wel de paarse morgenster, een typische soort voor het Groninger zoekleigebied." Voor enkele heel vroegbloeiende soorten als sneeuwkllokje en winteraconiet gaat Stockmann te rade bij de bewoners.

MEERDERE SOORTGROEPEN

Het onderzoek beperkt zich niet tot bekende erfbewoners als de kerkuil en de boerenzwaluw. Wierde & Dijk wil het totaalplaatje. Meerdere soortgroepen bekijken ze: naast vogels en planten ook "libellen, dagvlinders, vleermuizen, nachtvlinders, wilde bijen, vissen, amfibieën en kleine zoogdieren, zoals wezels en muizen", somt De Winter op. Voor het opsporen van zoogdieren schaft Wierde & Dijk bewegingscamera's aan. De foto's gaan vertellen welke dieren 's nachts op het erf scharrelen. "De muizenstand krijgen we in beeld met diervriendelijke muizenvalen en het uitpluizen van braakballen van uilen."

Albert-Erik de Winter (links) en Leo Stockmann (rechts)

MAATREGELEN NEMEN

Wat ze met dit onderzoek beogen, is vooral enthousiasme kweken. "We willen de natuurwaarde van boerenerven voor het voetlicht brengen. Wie weet welke soorten er leven, bekijkt boerenerven voortaan met andere ogen", voorziet De Winter. Stockmann: "Hopelijk worden erfeigenaren dermate enthousiast, dat ze hun erf nóg natuurlijker willen inrichten. Laat bijvoorbeeld het snoeihout ergens op een hoop of in een ril liggen - waar vogels in kunnen broeden - en plant extra insecten- en vogelvriendelijke struiken en fruitbomen. Deze maatregelen trekken nog meer soorten aan." Naast het inventariseren maakt ook een herstelproject voor boerenerven onderdeel uit van het boerenervenproject van Wierde & Dijk. In de volgende nieuwsbrief meer over het boerenervenproject, zegt De Winter. "Dan presenteren we ook onze eerste waarnemingen." ■

Albert-Erik de Winter:

'We willen de natuurwaarde van boerenerven voor het voetlicht brengen'

Klein geaderd witje

DOE MEE MET INVENTARISEREN

De Winter en Stockmann vragen om hulp. Ze roepen lezers van de nieuwsbrief op om te helpen bij hun speurtocht naar de natuurrijkdom van boerenerven. Enige natuurkennis is handig, maar de lat ligt laag. De Winter noemt de dagvlinders als voorbeeld. "Op boerenerven komen hoogstens vijftien tot twintig vlindersoorten voor. Die zijn wel te leren." Mensen met kennis van onbekende soortgroepen zijn meer dan welkom.

"Loopkevers, waterdieren, spinnen, slakken: kun je dergelijke soorten op naam brengen, dan zien we graag je bijdrage. We willen zoveel mogelijk soorten in kaart brengen." Voor vragen en aanmelden: info@wierde-en-dijk.nl.

HUIZEN OF KOEIEN

“Wilt u huizen of koeien?”, vroeg de lijsttrekker van GroenLinks in een televisiedebat voor de verkiezingen. Dat vond ik een hele misselijke opmerking, maar wel een opmerking die heel veel zegt over Nederland. Nederland is namelijk vól en waar het vol is, is een gevecht om de ruimte. Boeren gaan dat gevecht van harte aan met de overheid en weten nog steeds min of meer renderende boerenbedrijven te runnen. Maar er is ook ruimte nodig voor woningen, bedrijventerreinen en iets moderns als zonneweides. Alles draait om geld, alles wordt langs een economische meetlat gelegd. In een poldertje bij Amsterdam verdwijnt de laatste (biologische) akkerbouwer voor een distributiecentrum. Maar zelfs een veehouder nabij Surhuisterveen, die

wekenlang bezig is om zijn houtwallen te onderhouden, verzucht over het nieuwe bedrijventerrein aldaar dat dáár enorm veel weidevogels zaten. Verdwenen zijn ze. Hij is niet flauw, maar is het net als alle boeren zát om van alles de schuld te krijgen. Dat is denk ik in een notendop het gevoel van boeren in protest. Het is heel vervelend dat serieuze politici de complexiteit van het ruimtegebruik in Nederland uit de weg gaan.

Beter ware het wegen te zoeken dat we samen redden wat er te redden valt, want het wrange verhaal is dat natuur en landschap geen rendement opleveren. En toch kunnen we er niet zonder. Conclusie: we moeten andere meetlaten hebben dan alleen de economische. Iets met geluk of zo?

Ransuil

Blauwborst

VAN HET BESTUUR

U zult begrijpen dat we de Algemene Ledenvergadering gaan uitstellen naar een later tijdstip. Op deze plek geven we daarom even een update van onze bezigheden. De eerstvolgende grote klus waarvoor we staan is de boeren-en-buitenlui-ervencursus. Fondsen zijn benaderd en van het project ‘Toukomst’ hebben we een toezegging. Bij de provincie Groningen zit het in de molen.

Op basis van eerdere pogingen, zoals een praatavond o.l.v. Fred de Ruiter en een uitgebreide discussie in de jaarvergadering van 2020, hebben we een beleidsvisie opgesteld, waarin we aangeven welke kant we op willen met onze vereniging. Kort en goed: we zien een belangrijke rol voor Wierde en Dijk weggelegd voor natuur en landschap op het Hogeland, maar ook voor de verbinding tussen boeren en burgers. De visie komt binnenkort op onze website te staan.

Het idee van een min of meer zelfstandig opererend fonds om particuliere initiatieven (op het gebied van natuur en landschap) te ondersteunen hebben we laten varen. Het lijkt ons achteraf bezien een onnodige omweg: leden kunnen immers altijd aankloppen bij het bestuur met een goed idee.

Tenslotte kunnen we meedelen dat we als Wierde en Dijk eigenaar zijn geworden van een prachtig terreintje aan de Wolddijk nabij Bedum, mét een schoongrondverklaring, geheel natuurlijk ingericht en binnenkort voorzien van een bordje en een bankje.

Edwin Raap:
'We geven eigenaren
tips en trucs mee'

Hoe ons bodemarchief te behouden?

Onder onze voeten liggen sporen van duizenden jaren bewoningsgeschiedenis. Om dit bodemarchief voor altijd te behouden, stelt de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed (RCE) op het ogenblik vier leidraden op. Wierde & Dijk denkt in de klankbordgroep mee. "We willen eigenaren praktische tips en trucs meegeven", vertelt RCE-adviseur Edwin Raap.

De wierde van Rottum is beschermd archeologisch rijksmonument

Nederland telt bijna 1.500 beschermde archeologische rijksmonumenten, waarvan 215 in de provincie Groningen. Veel wierden, maar ook kloosterterreinen, grafheuvels en resten uit de trechterbekercultuur. Eigenaren zijn vaak onwetend.

"De monumenten liggen op terreinen van particulieren, boeren en terreinbeheerders. Velen beseffen echter onvoldoende dat ze eigenaar zijn van een beschermd archeologisch rijksmonument", vertelt Raap. Een beschermd bodemarchief vraagt extra zorg en verantwoordelijkheid, stelt hij. "Met een programma, dat eind dit jaar afloopt, willen we eigenaren bewust maken van hun rol en kennis delen over het in stand houden van rijksmonumenten."

VIER LEIDRADEN

Vorig jaar verscheen 'Beschermd maar kwetsbaar', een uitgebreid rapport over bedreigingen van archeologische rijksmonumenten. Een waaier van circa vijftig activiteiten komt aan bod. "Verdroging, peilverhoging, diep ploegen, bodemverstoring door vee", somt Raap er enkele op. De meest voorkomende wil hij nu breed onder eigenaren communiceren. Vier handzame en praktische leidraden zijn in de maak: drie voor terreinbeheerders, één voor de agrarische sector. "Zo'n leidraad maakt in maximaal vier pagina's helder wat wel en niet mogelijk is. We geven tips en trucs mee. Waar een akkerbouwer bijvoorbeeld op kan letten als hij gaat ploegen. Vooral binnen akkerbouw vindt veel grondbewerking plaats."

KENNIS EN KUNDE GEBRUIKEN

Wierde & Dijk zit in de klankbordgroep, denkt mee en reikt onderdelen aan. Raap is blij met de inbreng. "We kunnen de kennis en kunde van akkerbouwers goed gebruiken. Inmiddels ligt een voorstel binnen de klankbordgroep op tafel. Ik verwacht dat de leidraden eind dit jaar klaar zijn. Daarna willen we ze breed, onder meer via Wierde & Dijk, onder de aandacht brengen." ■

BEZIT JE EEN BESCHERMD ARCHEOLOGISCH RIJKSMONUMENT?

Scan de QR-code om te zien waar de beschermde archeologisch rijksmonumenten liggen en of je eigenaar bent. Kies in het menu links voor de optie 'archeologische rijksmonumenten'.

‘Mien nije schuur’

Okke Wiersema: ‘Het silhouet van de schuur moet hetzelfde blijven’

v.l.n.r. Jochem, Caroline en Okke

Caroline Karbet:
**‘De schuur biedt nu
volop ruimte’**

Op de kerst- en nieuwjaarskaart, gestuurd aan familie en vrienden, staan ze beide: bovenaan de oude schuur uit 1900, onder de kersverse schuur achter de herenboerderij. Het materiaal en de kleur verschillen – de oude was van rode Groninger baksteen, de nieuwe van blauwgrijs metaal – maar de vorm is vrijwel identiek. “Dat hoort zo, het silhouet in het landschap moet hetzelfde blijven”, zegt Okke Wiersema, wiens opa de boerderij bij Godlinze bijna een eeuw geleden overnam. Hij wil het oude behouden, al kostte dat circa dertig procent meer dan een standaard schuur uit de catalogus. “Dat is het ons meer dan waard. We genieten hier alle dagen van.” Aan de keukentafel blijkt dat smaken verschillen. Zijn partner Caroline Karbet had liever een schuur

met een moderne look, opgetrokken uit hout, terwijl zoon Jochem een antroposofisch ontwerp zou kiezen, zonder rechte lijnen. Toch zijn ze allemaal erg tevreden over het resultaat. “We wilden geen grijze blokkendoos, zoals je steeds vaker ziet”, stellen ze eensgezind. Een nieuwe schuur was hard nodig. “De oude was op en moest vervangen worden”, zegt Wiersema. Een drama was het, vult Karbet aan. “Altijd nat, koud, vies, ratten. Een molensteen. De schuur biedt nu volop ruimte voor opslag van machines en onze verwerkingslijn. We hoeven geen onderhoud meer te plegen.” Het bouwwerk stond er in recordtijd. Binnen anderhalf jaar, stelt Jochem: van idee tot aflevering. “En belangrijk: we hebben alles zelf geïnvesteerd, zonder NAM, zonder subsidie”, benadrukt hij. ■

Gouden Gronden: goed bodembeheer helpt waterbeheer

Van een beter bodembeheer profiteert de landbouw én het waterbeheer. Dat is de gedachte achter het Noord-Groningse programma Gouden Gronden, waaraan boerenleden van Wierde & Dijk meedoen. Tijdens kennisbijeenkomsten, veldbezoeken en adviezen op maat delen ze kennis over het bodemleven, organische stof en groenbemers.

Wat een goede bodem is, is nagenoeg bekend: hij bergt water, buffert nutriënten, is doorlatend en heeft een hoog organisch stofgehalte en een rijk bodemleven. Toch zijn dergelijke bodems geen vanzelfsprekendheid. Jan Wanink, beleidsadviseur waterkwaliteit bij waterschap Noorderzijlvest, wijt dat deels aan een gebrek aan kennisoverdracht naar boeren. “In het landbouwwonderwijs schiet de aandacht voor bodemkunde de afgelopen decennia tekort. De benodigde bodemkennis is beschikbaar – bij adviseurs en kennisinstellingen – maar bereikt vooral jonge boeren te weinig.”

KENNIS VERSPREIDEN

Bij een goede bodem is iedereen gebaat, benadrukt Wanink: de boer krijgt gezondere gewassen en minder schade, voor het waterschap verbetert de waterkwaliteit en -kwantiteit. “Minder meststoffen spoelen in de sloot en de wateroverlast vermindert door waterberging in de bodem. Bodemdaling, klimaatverandering en verzilting maken een goede bodem extra urgent.” Het programma Gouden Gronden, waarvoor Wanink de projectgroep voorziet, wil bestaande bodemkennis verspreiden onder boeren en maatregelen stimuleren. Naast het waterschap werken de provincie en meerdere agrarische natuurverenigingen, waaronder Wierde & Dijk, samen. “We delen kennis via studiegroepen, cursussen en kennisbijeenkomsten.”

THEMAGROEP JAARROND GROEN

Sinds 2016 lopen meerdere kennisprojecten, waaronder Spaarbodem*, die worden gefinancierd vanuit het Deltaplan Agrarisch Waterbeheer (DAW). “Spaarbodem draait om goed bodembeheer om effecten van verzilting en klimaatveran-

Anna Zwijnenburg tijdens bijeenkomst zomer 2020

dering te verminderen. Een goede bodem kan water langer vasthouden”, vertelt Anna Zwijnenburg, adviseur van Van Tafel naar Kavel. Ze trekt één van de vier themagroepen, namelijk de groep ‘Jaarrond groen’ over grondbewerking en groenbemers. “Veel boeren ploegen in het najaar, waardoor de grond ‘s winters zwart ligt. We zien steeds vaker dat boeren groenbemers ‘s winters laten staan.”

Anna Zwijnenburg:
‘De individuele boer staat bij ons centraal’

Groenbemers in de winter verbeteren de bodemstructuur, het bodemleven en de waterberging, maar de praktijk blijkt weerbarstig. Ze noemt enkele vraagstukken waar boeren mee zitten: “Krijgen we last met inzaaien? Houden groenbemers ziekten in stand? Kunnen we de bodem in het voorjaar wel bewerken als hij kwetsbaar en nat is? Dergelijke vragen bespreken we met elkaar. Ons

advies: voer kleine praktijkproeven uit en bespreek ze binnen de themagroep.”

MAATWERK

Zwijnenburg kiest voor maatwerk. “De individuele boer staat bij ons centraal. Generieke maatregelen passen bijna nooit. Elke boer, elk perceel, vraagt om een andere aanpak. Ik heb net een toer langs boeren achter de rug, waarbij ik hun bodems beoordeel en adviezen bespreek.” Afgelopen zomer kwam de studiegroep bij de familie Nienhuis bijeen, sindsdien zijn groepsbijeenkomsten vanwege coronamaatregelen niet mogelijk. Zwijnenburg is positief over de groep. “Het mooie is: boeren die experimenteren, zien vaak daadwerkelijk een positief verschil. Dat stimuleert.”

Ook met de bodem aan de slag?

Spaarbodem heeft ruimte voor nieuwe deelnemers!

Kijk op www.projectenltonoord.nl/spaarbodem. ■

* Spaarbodem wordt uitgevoerd door LTO Noord, waterschap Noorderzijlvest, GrAJK, SPNA en het Kadaster

Gerard Hegge:
'Een weerbare bodem
levert meer opbrengst op'

Niet alleen koplopers, ook gangbare boeren - waaronder veel leden van Wierde & Dijk - voeren maatregelen uit waar natuur, landschap en cultuurhistorie van profiteren. Akkerranden, strokenteelt, een ruimer rotatieplan: in deze rubriek vertelt een niet-biologische Groninger boer over zijn ervaringen. Tweede aflevering: Gerard Hegge, akkerbouwer in Kloosterburen, over groenbemesters in de winter.

Gerard Hegge: 'Zoveel mogelijk groen de winter door'

Gerard Hegge staat in de winter op zijn land met de kerktoren van Kloosterburen op de achtergrond. Winterrogge, een groenbemester, groeit net boven de grond uit. "De wortels steken tot veertig centimeter diep de bodem in. Daar sta ik versteld van. De wortels moeten een positief effect hebben op de bodemstructuur", zegt hij. Het veld ernaast zaaide hij afgelopen najaar in met een mengsel van vlas, klaver en phacelia, ook als groenbemester. Daar blijkt niet alleen de bodem bij gebaat, ook ziet hij meer zangvogels en fazanten. Een steeds groter deel van Hegge's akkerland blijft jaarrond groen. Afgelopen najaar zaaide hij in totaal dertig hectare in, tweemaal zoveel als een jaar of vijf geleden. "Waar het maar enigszins kan, komt een groenbemester in", schetst hij zijn aanpak.

TWEE KEER ZOVEEL

Hegge heeft een akkerbouwbedrijf van honderd hectare, waarop hij pootaardappelen - 'Dat is ons verdienmodel, daar

draait alles om' - uien, suikerbieten, zomergerst en wintertarwe teelt. Een goede opbrengst begint bij een goede bodem, zegt hij, en groenbemesters dragen daaraan bij. Nieuw is de maatregel bepaald niet. "Zolang ik boer ben, al meer dan dertig jaar, verbouw ik groenbemesters. Dat gebeurt standaard na de graanoogst in augustus of september. Na aardappelen, bieten en maïs - gewassen die later in het najaar geoogst worden - zaaide tot vijf jaar geleden niemand een groenbemester in. Ik ook niet. Dan bleef het land 's winters kaal. Nu probeer ik dat wel."

BODEMLEVEN ACTIVEREN

Van oudsher dienen groenbemesters om het uitspoelen van mineralen te voorkomen en om organische stof aan de bodem toe te voegen. Hegge: "We raken steeds meer doordrongen van een derde voordeel: het activeren van het bodemleven. Schimmels, bacteriën en ander bodemleven maken de bodem - en daar-

mee de gewassen - sterker, weerbaarder en minder gevoelig voor ziekten. Een weerbare bodem levert meer opbrengst op." En het oog wil ook wat, stelt hij. "Een kale, dode grond vind ik niet mooi. Iedereen houdt van een groen gewas, daar ben je akkerbouwer voor."

EXPERIMENTEN

Het idee om de bodem ook 's winters groen en levend te houden, komt volgens Hegge uit de biologische landbouw. "Als gangbare boer nemen we dat nu over. Vroeger keken we vooral door een chemische bril naar de bodem, nu ook door een biologische." Hegge is op dit terrein nog zoekende. Hij voert experimenten uit. Zo is het veld met winterrogge voor de helft ingezaaid. "Dit voorjaar komen hier pootaardappelen in. Ik verwacht niet direct een positief verschil voor de opbrengst. Een levende bodem creëren vergt een lange adem." ■

In memoriam

Trudy van Wijk

Bestuursleden kwamen en gingen, maar Trudy van Wijk was als projectmedewerker zeker vijftien jaar betrokken bij onze vereniging en was in die jaren hét gezicht van Wierde en Dijk. Een vrólijk gezicht en geen moeite was haar te veel om voor 'haar' boeren akkerranden in te tekenen, percelen in te kleuren en voorwaarden uit te leggen, zodat vogels konden en kunnen floreren op het Hogeland. Geen groter geluk dan op de 'schouwdagen' in het voorjaar, wanneer bleek dat het beheerde terreintje een goudmijn aan akker- of weidevogels had opgeleverd. Trudy was in staat om plannen te verwezenlijken en heeft veel van de Wierde en Dijk-projecten een naam gegeven en tot een succes gemaakt. Zoals 'Kaantjes en Raandjes', een project om riet in sloten niet te maaien, maar te laten staan. Maar ook voor de organisatie van de fotowedstrijd 'Schiët een Struik' draaide ze haar hand niet om. Het is heel erg jammer dat we haar moeten missen.

Hanny Hiddema

Met haar vriendelijke doorzettingsvermogen en haar organisatietalent stond Hanny Hiddema aan de wieg van Wierde en Dijk. Zij en Harm Westers vonden elkaar in hun gezamenlijke droom: boeren en burgers samen laten werken aan een mooiere omgeving. Niet sentimenteel over wat verloren was gegaan, maar kijkend naar wat mogelijk was om boeren en burgers hun liefde voor het Hogeland te laten delen en om daadwerkelijk stappen te zetten waarin moderne landbouw tegemoetkomt aan natuur en landschap. Ze kreeg het vertrouwen van de boerenleden en ze maakte het waar. Na haar jaren in het bestuur bleef ze tot voor kort begaan met de PR en organiseerde ze voor onze leden jaar na jaar zowel een winterexcursie als een zomerexcursie. Iedere keer op een verrassende plek en iedere keer een nieuwe kijk biedend op ons Hogeland. De laatste excursie was altijd de mooiste, maar deze keer wel heel erg waar: in haar eigen geliefde Pieterburen. Hanny: dankjewel namens de vereniging.

De Nieuwsbrief Wierde & Dijk is een uitgave van de vereniging voor agrarisch natuur- en landschapsbeheer Noord-Groningen.

Redactie: PR-commissie Wierde & Dijk
Beeld: Natuurfoto's p.1-3 Albert-Erik de Winter, portretten p. 2, 5, 7 Addo van der Eijk, foto Rottum: Paul Wernekinck, Beeldbank Groningen
Tekst en eindredactie: Addo van der Eijk
Vormgeving: Fenatic
Druk: Drukland

ISSN: 1879-4408

Contactpersonen Wierde & Dijk

Bestuursleden:

Geert Bos, voorzitter	06 12 65 03 31	bos-schutter@online.nl
Aniëla Sirks, secretaris	06 13 50 42 78	info@wierde-en-dijk.nl
Harry Hoving, penningmeester	06 49 60 64 88	hhj.hoving@gmail.com
Piet Glas	0596 55 12 14	pietglas@eikemaheert.nl
Albert-Erik de Winter	06 30 60 57 37	aedewinter@hotmail.com
Marian van Dongen	06 13 57 40 92	bertusenmarian@ziggo.nl

Postadres: Wierde & Dijk, Ploegersweg 7, 9991 CA Middelstum
E: info@wierde-en-dijk.nl W: www.wierde-en-dijk.nl
Secretariaat: Aniëla Sirks, Ploegersweg 7, 9991 CA Middelstum